

ת"פ 63955/03/17 - מדינת ישראל נגד קונסטנטין גלדישב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 63955-03-17 מדינת ישראל נ' גלדישב(עציר)

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קונסטנטין גלדישב (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שלומי ויזן

ב"כ הנאשם: עו"ד דן נתיב

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **יבוא סם מסוכן בצוותא חדא**, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**") יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**החוק**").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 1.3.17 פנה מקסים אידוב (להלן: "**מקסים**") לנאשם והציע לו לייבא עמו סמים מפרו בתוך גופם ולהתחלק בהמשך ברווח הכספי שיתקבל ממכירת הסמים, והנאשם נעתר להצעה. ביום 2.3.17 יצאו הנאשם ומקסים את הארץ לפרו יחדיו. בעצירת ביניים במדריד נתן מקסים לנאשם 250 יורו. **במהלך שהותם בפרו הגיע מקסים להוסטל בו השתכן יחד עם הנאשם כשבאמתחתו סם מסוג קוקאין, כפפות גומי, ניילון נצמד וציוד אריזה נוסף. מקסים הכין את הסם, ויחד עם הנאשם יצר אריזות רבות ובתוכן הסם מסוג קוקאין. בהמשך בלעו הנאשם ומקסים יחד את הזרגים. מקסים בלע 3 זרגים במשקל 18.50 גרם נטו, וזאת לאחר שניסה לבלוע כמות גדולה יותר, אך לא הצליח לעשות כן. הנאשם בלע 67 זרגים במשקל של 356.63 גרם נטו. סך הכל בלעו הנאשם ומקסים יחד זרגים במשקל של 375.13 גרם נטו. בהמשך נכנסו הנאשם ומקסים לישראל בטיסה, כשהם נושאים את הסמים בתוך גופם.**

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. הצדדים לא הגיעו ביניהם להסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 59, גרוש ואב לשני ילדים, עלה ארצה בשנת 1993.

עמוד 1

בארץ מוצאו סיים 11 שנות לימוד והתמקצע בתחום הנגרות. לאחר עלייתו ארצה עבד כנגר ובהמשך על רקע בעיות בריאותיות עבד באופן מזדמן בתפקידי שמירה. עת היה כבן 17 נפטר אביו ממחלה ובשנים האחרונות נפטרו שני אחיו. בשנים האחרונות מצוי בחובות להוצאה לפעול ולבנקים, בעקבות כך נמצא במצב של לחץ וחרדה. הנאשם תיאר כי החל לצרוך אלכוהול באופן קבוע ויומיומי, כאמצעי להימנע מהתמודדות עם מציאות חיים מאכזבת וקשיים כלכליים וכן כדרך להקל על הכאבים הפיזיים מהם סובל. הנאשם מסר כי הוא מבין את הבעייתיות במצבו ובדפוסיו ואולם חזר והדגיש כי אינו רואה עצמו כסובל מהתמכרות. בהתייחסו לעבירה מסר כי ברקע היכרות שטחית עם שותפו לעבירה, תאר כי פעל ללא שיקול דעת באותה העת כשברקע קושי לעמוד בפיתוי לרווח כלכלי מהיר. הנאשם הודה בעבירה ולקח אחריות על התנהגותו וביטא הבנה לבעייתיות שבה. מתיאוריו עולה כי באותה תקופה היה מצוי במצב רגשי וכלכלי ירוד ביותר, חווה חוסר אונים מול מצבו ותחושות של ייאוש וחוסר תקווה. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר לאורך השנים התקשה בתפקוד תעסוקתי ומשפחתי יציב למרות מאמציו הרבים לכך. להערכת שירות המבחן מאז העלייה ארצה והחמרת מצבו הבריאותי, חלה הידרדרות בתפקודו אשר הסלימה לנוכח התמכרותו לאלכוהול. מצבו הבריאותי אשר הגביל את אפשרויות התעסוקה הוביל לצבירת חובות ויצירת לחץ בחייו אשר העמיק את ההתמכרות לאלכוהול. בעת ביצוע העבירה התקשה בהצבת גבולות ופעל באופן אימפולסיבי מתוך צורך ברווח קל. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסים עבריינים או שוליים מושרשים וכי הוא לוקח אחריות על מעשיו, מבין את חומרת מעשיו ומתייחס באופן מפוקח למצבו, חש חרטה ומבין את הצורך לשאת בתוצאות מעשיו. הנאשם מבין את קיומה של נזקקות טיפולית, עם זאת אינו מעוניין בשילוב טיפולי במסגרת קהילה טיפולית בשלב זה. במצב דברים זה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שלומי ויזן, הנאשם הורשע בעבירה של יבוא סם מסוכן בצוותא עם אחר. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה הינו שלומו ובריאותו של הציבור לרבות נזקים הנלווים לשימוש בסמים. קוקאין נחשב לאחד הסמים הקשים ונודעת לו השפעה הרסנית על גופו של המשתמש בו באופן ישיר, ובאופן עקיף הוא פוגע גם במשפחתו ובסובבים אותו. מידת הפגיעה הינה ברף גבוה זאת לאור סוג הסם והכמות אשר יובאה, כמו גם לאור התעוזה הכרוכה ביבוא הסם. מדובר היה באירוע מתוכנן בקפידה, שהיה כרוך בנסיעה לחו"ל, השגת הסם, אריזתו ובליעתו של הסם. חלקו של הנאשם הינו מרכזי. הוא היה שותף מלא, וגם אם לא היה זה שיזם את הנסיעה הרי שהפער בינו לבין שותפו אינו משמעותי. הנאשם ביצע חלק נכבד מהעבירה, הוא בלע את החלק הארי של הסם ושיתף פעולה באופן מלא, גם אם לא תכנן ויזם את המהלך. בנוסף היו השניים אמורים להתחלק ברווחים ובוודאי שלא ניתן לראות בו בלדר בלבד. מדובר באחד מהמקרים הבודדים בהם נתפס בעל האינטרס הכלכלי בביצוע העבירה, שכן בד"כ גורמים אלו נותרים עלומים. הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה הינו הפצת הסם בהקפיף משמעותי. מתחם העונש הינו בין 4 ל- 7 שנות מאסר שכן אין המדובר בבלדר אלא בבעל אינטרס כלכלי, ואולם כמות הסם אינה גדולה מאוד. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לנאשם עבר פלילי שאינו רלוונטי לביצוע העבירה, הנאשם הודה מהרגע הראשון ואף הפליל את שותפו לעבירה וההליך כולו הסתיים תוך תקופה קצרה מעת מעצרו, ויש לזקוף דברים אלו לזכותו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הוא לוקח אחריות ומביע חרטה. הנאשם סובל מבעיית התמכרות לאלכוהול בה הוא אינו מכיר, ובסופו של יום אין המלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן התרשם כי הוא פעל למטרת רווח

כלכלי והוא אינו בעל דפוסים עבריינים. על כן יש למקמו בתחתית המתחם. לפיכך עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד דן נתיב, הנאשם נעדר דומיננטיות באירוע המתואר בכתב האישום, הוא היה פסיבי לחלוטין. הוא גויס לתפקיד לאחר שאדם אחר שהיה אמור לשמש כבלדר לא יכול היה להתייצב למשימה. הנאשם היה אלכוהוליסט שהתגורר עם שותף בדירה עלובה. הנאשם בירך על מעצרו משום שהמעצר כפה עליו גמילה מאלכוהול והוא קיבל את חייו חזרה. הנאשם סובל משלל נכויות ומחלות (נ/1) וחי מקצבה של המל"ל. השותף ניצל את הנאשם וגרם לו בעורמה לבלוע כמות סמים גדולה וטען כי קשה לו לבלוע בעצמו. באשר לחלוקת הרווחים לא צוין בכתב האישום יחס החלוקה ביניהם. הנאשם קיבל לכיסו סך של 250 יורו בלבד. הנאשם היה בלדר ולא בכדי תוקן כתב האישום ועבירת הקשר נמחקה ממנו, שכן התמונה העובדתית היא חד משמעית, הנאשם לא יזם כל פעולה ופעל בעקבות מצבו הירוד והקשה בו היה נתון. בארץ מוצאו הוא היה אדם מכובד ללא עבר פלילי ומשהגיע ארצה הידרדר מצבו ובגיל 60 הגיע לחרפת רעב. הוא אותר על ידי גורמים עברייניים ונוצל על ידם. מתחם העונש במקרה זה צריך להיות נמוך יותר מקרים אחרים בגלל מאפייניו הייחודיים. הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט, נטל אחריות מהרגע הראשון, סירב להשתחרר לחלופה, הפליל את המבצע העיקרי ומהתסקיר אף ניתן להתרשם מחרטה עמוקה וכנה. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר מתון ולהימנע מהטלת קנס כספי נוכח מצבו הכלכלי העגום של הנאשם.

7. הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה, ונזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים לסמים כדי לממן את רכישתם.
10. רבות נכתב על אודות על נזקי הסחר בסמים והעבירות הנלוות לסחר בסמים. יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12):

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

על החומרה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראו ע"פ 7044/11 **עבד נ' מדינת ישראל** (17.6.12):

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת

ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאיין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים".

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני נוכח סוג הסם קוקאין שהינו מן הקשים שבסמים וכמותו.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 3249/12 **משה נ' מדינת ישראל** (13.5.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין. הנאשם שב ארצה מחו"ל כשעל גופו ובתוך גופו נמצאו כ- 879 גרם קוקאין. לנאשם נסיבות משפחתיות וכן קושי נפשי. לחובתו הרשעות קודמות ואולם הוא הצליח להשתקם טרם ביצוע העבירות. נדון ל- 4 שנות מאסר בפועל.

ב. בע"פ 4008/11 **גוארדיה נ' מדינת ישראל** (6.3.12), נדחו ערעורם של נאשמים, גבר ואישה אזרחי בוליביה, אשר נשאו בגופם סם מסוג קוקאין. הנאשמת נשאה סם במשקל שלמעלה מ- 800 גרם והנאשם במשקל של 1 ק"ג. הנאשמת אם לארבעה ילדים החיים בארץ מוצאה בעוני. הנאשם הוא אב לשלושה ילדים וסובל מחרפת רעב בארץ מוצאו. הנאשמת נדונה ל- 45 חודשי מאסר בפועל ואילו הנאשם ל- 55 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ 3022/15 **גרינשפן נ' מדינת ישראל** (7.11.16), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של יבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, וקשירת קשר לביצוע פשע. אל שותפו של הנאשם נשלחה מפנמה מעטפה המכילה 200.8 גרם ברוטו של סם מסוג קוקאין, כשהתקבלה החבילה בביתו של השותף, הגיע הנאשם כדי לאסוף אותה. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על 4 שנים חלף 4.5 שנים.

ד. בע"פ 5813/14 **PEDRAZA נ' מדינת ישראל** (13.7.15), נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה בייבוא סם. הנאשמת הגיעה ארצה כשעל גופה מוטמן סם מסוג קוקאין במשקל של 660 גרם. נקבע מתחם של 24 עד- 55 חודשי מאסר בפועל. לנאשמת נסיבות חיים קשות. נידונה ל- 45 חודשי מאסר.

ה. בע"פ 3931/13 **באום נ' מדינת ישראל** (10.6.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של ייבוא סם מסוכן ללא היתר. הנאשם הגיע לישראל כשבגופו 71 קפסולות שהכילו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ- 556 גרם נטו. בית המשפט קבע מתחם עונש בין 30 ל- 45 חודשי מאסר בפועל. נידון לעונש של 40 חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ (מח' חי') 56230-11-15 **מדינת ישראל נ' טימיס** (28.6.16), הורשעה נאשמת, אזרחית ספרד בעבירות של ייבוא סם והחזקת סם שלא לשימוש עצמי. הנאשמת ונאשם נוסף ייבאו בתוך גופם סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.013 ק"ג ארצה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הינו בין 3 ל- 5 שנות מאסר. נדונה ל- 3.5 שנות מאסר בפועל.

ז. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 22080-10-16 **מדינת ישראל נ' לבדב** (6.7.17), הורשע הנאשם בעבירת ייבוא סם מסוכן. הנאשם טס מפריז לישראל כשהוא מחביא על גופו ובתוך גופו סמים מסוג

קוקאין במשקל 104 גרם ו- 1337 ריבועי LSD. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר תמך באימו. נידון ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ (מח' ת"א) 2035-12-09 **מדינת ישראל נ' בוטבול** (9.3.10), הורשע נאשם ביבוא סם מסוכן מסוג קוקאין ובהחזקתו שלא לצריכה עצמית. הנאשם טס ללימה שבפרו, שם רכש 62 גרם נטו קוקאין, ארז אותו ב- 5 כובעונים ובלע אותו. ואז טס עימו חזרה ארצה. נידון לשנתיים וחצי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (מח' ת"א) 25903-05-16 **מדינת ישראל נ' לינרס** (14.12.16), הורשעו הנאשמים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סם מסוכן. הנאשמים העבירו מספרד 593 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין אשר נארז ב-60 זרמים, הנאשם בלע 50 זרמים במשקל כולל של 496 גרם והנאשמת החדירה לגופה 10 זרמים במשקל כולל של 97 גרם. הנאשמת נדונה על פי הסדר טיעון ל- 16.5 חודשי מאסר בפועל. באשר לנאשם נקבע מתחם שבין 22 ל- 48 חודשי מאסר והוא נידון ל- 23 חודשי מאסר בפועל.

13. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נעתר להצעתו של מקסים לייבא עמו סמים מפרו בתוך גופם ולהתחלק בהמשך ברווח הכספי שיתקבל ממכירתם. בהמשך טסו השניים לפרו יחדיו, ובמהלך שהותם הכינו בחדר ההוסטל בו השתכנו אריזות רבות ובתוכם סם הקוקאין. לאחר מכן בלע הנאשם 67 זרמים במשקל של כ- 656 גרם נטו, ואילו מקסים בלע 3 זרמים במשקל של כ- 18 גרם, אותם הביאו ארצה בתוך גופם. אין ספק כי למעשיו של הנאשם קדם תכנון. באשר לחלקו של הנאשם סבורני כי הגם שהנאשם ייבא בתוך גופו כמות גדולה באופן משמעותי משותפו לעבירה הרי שלא ניתן לראות בחלקו כמשמעותי יותר, זאת נוכח העובדה כי היה זה מקסים אשר פנה אל הנאשם והציע לו לבצע את העבירה, וכן בעת שהיו בפרו היה זה מקסים אשר הביא את הסם ואת הכלים ליצירת אריזות הסם. העובדה שבפועל בלע מקסים כמות קטנה יותר נבעה מכך שטכנית לא הצליח מקסים לעשות כן, על פי טענתו, ועל כן סבורני כי היה זה דווקא מקסים אשר היה "הרוח החיה" בביצוע העבירה. עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שהשניים סיכמו ביניהם להתחלק ברווחי הסם, דבר אשר מעמיד את חלקו של הנאשם גבוה יותר מבלדר רגיל. מנגד לא הובהר מה היתה אמורה להיות חלוקת הרווחים בין השניים. אין ספק בדבר הנזק הרב שעשוי היה להיגרם אילו היו מגיעים הסמים לידי סוחרי הסמים ומופצים ברחוב, וזאת לנוכח סוג הסם וכמותו. הנאשם פעל כמתואר על רקע המצב בו היה נתון אותה עת, הנאשם היה מצוי במצב רגשי, בריאותי וכלכלי ירוד ופעל על רקע הקושי לעמוד בפיתוי לרווח כלכלי מהיר.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 33 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 66 חודשי מאסר בפועל.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב ב**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך הנאשם יליד 1958, גרוש ואב לשני ילדים, סובל מהתמכרות לאלכוהול, מצוי בחובות להוצאה לפעול ולבנקים, וסובל מבעיות בריאותיות שונות. הטלת עונש מאסר לתקופה משמעותית תפגע בו ללא ספק. עם זאת,

עמוד 5

יתכן שדווקא בתוך כותלי הכלא יצליח הנאשם להיגמל מהתמכרותו לאלכוהול. הנאשם הודה במיוחס לו מיד עם מעצרו ואף הפליל את שותפו לעבירה. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו בהזדמנות הראשונה והביע חרטה כנה. הנאשם עלה ארצה בשנת 1993, ובהמשך נקלע לחובות. מצבו הרגשי והכלכלי היה ירוד. על רקע זאת בחר לקבל את הצעתו של מקסים אשר טמנה בחובה הבטחה לרווח כלכלי מהיר.

17. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לפיתוי הכספי לבצע את העבירה מחד גיסא, והקושי בגילויה של העבירה מאידך גיסא.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף נמוך יחסית של המתחם לצד מאסר על תנאי מרתיע. בהינתן כי מדובר בעבירה אשר בוצעה למטרת רווח כלכלי היה מקום להשית על הנאשם גם קנס משמעותי כעתירת המאשימה. עם זאת, נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, הטלת קנס משמעה הטלת תקופת מאסר נוספת ועל כן סבורני כי ראוי להימנע מכך ולהסתפק בהטלת התחייבות כספית בלבד.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **36 חודשי מאסר בפועל**, שמנינם מיום מעצרו 13.3.17.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. חתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪ לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת סמים מסוג פשע. ההתחייבות תחתם תוך 10 ימים ואלמלא כן יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ז, 20 יולי 2017, בנוכחות הצדדים.